

عنوان مقاله:

نقد و بررسی ترجمه ی عربی مثنوی (دفتر چهارم) بر اساس نظریه کتفورد (ترجمه ی علی عباس زلیخه)

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات زبان و ادبیات در جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

پرویز احمدزاده هوچ - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

شاهو امینی - دانشجوی کارشناسی ارشد مترجمی زبان عربی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

ترجمه درک و تفسیر واژگان، معانی و مفاهیم زبان مبدا و برگرداندن آنها به زبان مقصد است. الگوهای متفاوتی که از سوی نظریه پردازان ترجمه ارائه شده است، به عنوان معیاری مناسب برای بخش ترجمه به کار میرود، میزا نمقبولیت یک اثر ادبی زمانی مشخص میشود که طبق این مدلها نقد و بررسی گردد. در این پژوهش برآنیم تا براساس معیارهای ارزیابی ترجمه در نظریه ی کتفورد به عنوان چارچوب نظری تحقیق به روش توصیفی تحلیلی به نقد و بررسی ترجمه ی مثنوی علی عباس زلیخه (دفتر چهارم) در بخش های واژگانی، دستوری، حذف و اضافه بپردازیم. کتفورد انواع بسیار گستردهای از ترجمه را بر اساس سه معیار (میزان ترجمه، ترتیب دستوری، سطوح زبانی لازم در ترجمه) پیشنهاد می کند، و عمده تحلیل خود را به دگرگونی های مقوله (ساختاری، طبقه ای، واحد، درون نظامی) اختصاص میدهد. یافته های پژوهش نشان میدهد که زلیخه در ترجمه اش در بیشتر موارد بر اساس معیارهای نظریه ی کتفورد عمل نموده است. همچنین مترجم بدون توجه به سبک مولانا، سبک شعری و ی را تغییر داده است. از حیث انسجام هم، مترجم به دلی ل ترجمه ی تحت اللفظی مقصود و مضمون مد نظر مولانا را بیان نکرده است و در برخی موارد به ترجمه ای نامفهوم دست زده و انسجام و پیوستگی متن را از بین برده است.

کلمات کلیدی:

ترجمه، مثنوی معنوی، علی عباس زلیخه، کتفورد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1555010>

